

Neděle 24. po sv. Trojici

J11,45-12,11

14.11.2021

Pozdrav:

Milost Vám a pokoj od Pána našeho Ježíše Krista.

Introit:

Najdu ve vás zalíbení pro libou vůni vašich obětí, až vás vyvedu z národů
a shromáždím vás z těch zemí, do nichž jste byli rozptýleni,
a budu ve vás posvěcen před očima pronárodů.

Píseň: 439

Čtení: Gn18,1-15

Píseň: 263

Kázání: J11,45-12,11

Co si počneme, zní z úst velekněží a farizejů. Obavy z Ježíšova působení nabírají na intenzitě. Co si počneme, až všichni půjdou za Ježíšem? No, to by byla nádhera, řekne si zbožný křesťan. Nic z toho se ještě neděje. Odliv lidí od úzkoprsého vnímání Boha je nezadržitelný. Stačí však jen jít za Ježíšem, abychom nahlédli do jeho činů, nebo je třeba s Ježíšem, tak jako Lazar, umřít?

Je krátce před velikonoce. Zájem všech je upřen na kultické očišťování. Jako by k očišťování paradoxně patřilo očištění se od Ježíše. Jak jen se Ježíše zbavit?

Ve vzduchu se vznáší otázka: *Co myslíte? Přijde na svátky?* Přijde Ježíš do chrámu? Odváží se vstoupit do Jeruzaléma? Nebo jeho učení zůstane na periferii společnosti? Zbavíme se konečně jeho nároků, jeho soudů? Zbavíme se jeho milosrdenství, které prokazuje všem okolo nás a nás pomíjí bez povšimnutí? Jak to přijde, že Ježíš nás pomíjí? To vše možná napadá ty, kteří Ježíše chtějí zatknout, zlikvidovat, přeškrtnout.

Je čas očišťování a v Betánii v domě Marie a Marty chystají večeři. U prostřeného stolu kromě Ježíše a obou sester jsou pravděpodobně přítomni i jiní hosté. Je tu Lazar, kterého Ježíš vzkřísil. Nevíme, jestli Marie pouze sedí u Ježíšových nohou někde v soukromí. Víme jen, že Marta obsluhuje stolující. Ježíš jako host, který přichází společně povečeřet s těmi, které má rád. Večeře je v plném proudu.

Tu vzala Marie libru drahého oleje z pravého nardu, pomazala Ježíšovi nohy a otřela je svými vlasy. Docela extravagantní čin. Možná, kdyby Ježíši Marie polila hlavu, aby zdůraznila jeho královské nároky, jeho Mesiášství. Proč nohy, proč drahý olej, proč místo roušky na utření použila své vlasy? Dá se vůbec mastné nohy vytřít vlasy?

Když tedy Ježíše nepomazala za krále, co tímto činem Marie sledovala? Je zajímavé, že Marie nemluví. Kdo v našem příběhu mluví je Ježíš a Jidáš. Mariiny pohnutky můžeme jen tušit, na rozdíl od Jidáše. Jak rádi bychom pohnutky Marie i její důvody věděli! Jak rádi bychom okomentovali Mariino jednání! A možná, každý z nás by to učinil jiným způsobem. Bible však mlčí. Možná i proto, abychom v tichém úžasu nad tímto činem postáli.

Udělat něco nesmyslného, abychom navrátili smysl. Potřít Ježíši nohy, aby ti kolem pochopili, co znamená Ježíšovo stolování s námi lidmi. Udělat něco nesmyslného, abychom navrátili smysl tam, kde jej nenacházíme.

Abychom pochopili smysl Mariina činu, napoví nám samotný Ježíš. V Ježíšově odpovědi Jidášovi můžeme nalézt dvojí pohled na dění v domě u stolu Marie a Marty. V Ježíšově odpovědi můžeme nalézt pohled na dění kolem nás.

Chudé zajisté vždycky máte s sebou, ale mne ne vždycky míti budete. Musíme si uvědomit, kde se nacházíme. Jsme na večeři. Večeříme s Pánem. Zde zasedli ti, které Ježíš svou přítomností hostí. Ježíš o chudých moc dobře ví. Ví též o naší chudobě. Nemáme nic moc, co Ježíšovi nabídnout. Ježíš moc dobře ví o tom, jak si mnozí na chudobě dělají své PR.

Svědék víry Jan to zachycuje, když Jidášovy skryté pohnutky značí za zlodějské. Pro Jidáše jsou chudí pouze prostředkem, nikoli cílem jeho zájmu.

Ano, chudí, ti nejpotřebnější jsou stále ve světě přítomni. Měli bychom je nosit stále s sebou ve svých modlitbách. Měli bychom vědět, že takových se zastává Hospodin, že takových je království nebeské.

Jak to přijde, že Ježíše *ne vždycky míti budete*? Vždyť věříme, že Ježíš je stále přítomen. Je s námi v našem životě, je s námi, když vstáváme, když uléháme, když zasedáme ke stolu.

Je večeře, dům naplnila vůně nardu. Ti, kteří cítili zápach Lazarova hrobu, ti, kteří cítili pach smrti, tak ti najednou cítí vůni, která prostupuje celý dům.

To je to, co Marie rozpoznala. Svým činem Marie vyznala: Ježíšova smrt přinese vůni života. Od této chvíle již nebude smrad rozkladu, ale vůně života. To nezmění ani ti, kteří nakonec Ježíše zatknou a pověsí na kříž. To nezmění ani hrob – místo, kam Ježíše položili.

Mariino vyznání možná je pro nás nesrozumitelné. Možná je trochu extravagantní. Marie tímto činem vyznala: Ten, který zasedá s námi ke stolu není jen králem, ale je tím, který přemohl smrt. Zve nás k životu. Chce, aby náš život prostoupila vůně, kterou nepřemůže ani zápach hříchu a smrti.

Amen.

Píseň: 667

Poslání:

Její mnohé hříchy jsou jí odpuštěny, protože projevila velikou lásku.

Komu se málo odpouští, málo miluje.

Řekl jí: „Jsou ti odpuštěny hříchy...Tvá víra tě zachránila.“

Požehnání:

On pak Pán náš Ježíš Kristus, a Bůh i Otec náš,
kterýž zamiloval nás a dal nám potěšení věčné a naději dobrou z milosti,
potěšuj srdcí vašich a utvrdiž vás v každém slovu i skutku dobrém.

Píseň: 636